

MC-ferie i Sankt-Petersborg, rundt om den finske bugt.

Deltagere: Poul, Lennart, Jens, Jørgen.

Poul:

Tanken havde luret længe i baghovedet: En tur til Rusland på motorcykel, bare for at se hvordan det går efter Sovjetunionens sammenbrud..... så i sommeren 2003 tog jeg mod til mig og skrev en mail til VRCM (Vulcan Riders Club Moscow) for at høre om der fandtes en Honda Shadow klub i Rusland.

Det gør der ikke, men.....dagen efter fik jeg en mail fra Igor, Phantoms MC Togliatti. De er mange shadow kørere i klubben, og Igor virkede meget interesseret i at lære os at kende. Vi blev straks inviteret til et træf i St. Petersburg....., Togliatti ligger vel at mærke ca 1.500km SØ for St. Petersburg. Efter at have udvekslet billeder og mails mente jeg det var bedst at udsætte besøget til august 2004.

Det skortede ikke på advarsler mod at køre til Rusland, jeg ville nærmest sætte livet på spil ved at køre derover. I bedste fald ville motorcyklen blive stjålet.

Efter en række overvejelser besluttede jeg alligevel at gøre forsøget, ikke mindst fordi Jens, Jørgen og Lennart sprang til for at få en oplevelse.

Vi besluttede os for en lang weekend med afgang fra København torsdag den 12. august.

Først skal der skaffes visum...man skal inviteres, det klarer et rejsebureau som Alt Rejser for os på 3 uger. Vi skal have internationalt kørekort samt rødt og grønt forsikringsbevis. Der skal bestilles fægebilletter etc.

Da alt dette er i orden oprandt endelig dagen:

Onsdag d. 11 august 2004

Jens og Jørgen lægger ud fra Vejen mod Værløse hvor vi overnattede hos Poul og Linda.

Vi havde fint vejr, og næsten ingen problemer med at finde adressen.

Torsdag d.12 august.

Morgen afgang ca. kl. 7 til Helsingør færgen med kurs mod Sverige.

Turen gennem Sverige gik ad E4 mod Kapellskär ca. 100 km nord for Stockholm hvor vi skulle med natfærgen til Paldiski i Estland.

Lennart har et hus i den Stockholmske skærgård og var netop ankommet fra en skøn MC ferie på Gotland med kæresten Hanne, vi skulle møde Lennart i Kapellskär.

Turen gennem Sverige er i øvrigt en fryd for øjet, der er et dejligt landskab og natur som er så anderledes fra her, at man kun kan nyde det...., nå men nok om det, vi sad og fik en kop kaffe ca 30 km før vort aftalte mødested i Kapellskär. Pludselig stod Lennart der som vi adskillige gange har oplevet.. det gør han bare, men hvorfra tror jeg ikke nogen finder ud af.

Vi kom ombord på færgen, med afgang kl. 20.00. De fastgjorde knallerten godt og vi blev indlogeret i kahytterne, derefter rengøring og omklædning, så var vi klar til aftensmaden. Der var nogle få sangtalenter i baren som vi hørte på til vi gik i seng ved midnat, så vi kunne være friske næste morgen.

Fredag d. 13 august - en begivenhedsrig dag

Oppe tidlig, klar til landgang i Paldiski, Estland efter en rolig overfart, Lennart havde dog dobbelt sikret sig selv i køjen med sele. Vi listede ind til Tallinn hvor vi fandt et godt morgenmåltid at starte dagen på... bl.a. fordi det regnede så vi ikke så meget af Tallinn – synd fordi det helt sikkert er en interessant by. Herefter der var afgang mod grænsebyen Narva ad en vej som var under fornyelse med EU-støtte, så den skal nok blive rigtig god med tiden. (med den korte tid vi var i Estland,

fornemmede jeg allerede at det er et land i en rivende udvikling, men det må vi undersøge en anden gang). Turen gennem Estland var temmelig våd.

Vi nåede frem til Narva uden de store problemer, Jens og Poul godt forfrosne fordi vi nægtede at acceptere at det regnede 'lidt'. Grænsen er gemt godt så vi kørte lidt rundt inden den blev fundet, og det selv om Poul er en super stifinder men vi fandt den for at stå og vente i en time på broen over floden Luga for at få udleveret toldpapir etc. Derefter til russisk toldområde hvor vi brugte tre timer med at udfylde papir af diverse slags. Tolderen var mægtig flink, Jørgen forsynede ham med et par cigaretter mens tiden gik. Vi skulle også forsikres, der skal tegnes en ansvarsforsikring ved grænsen... det sørgede en nydelig ung kvinde for, hun talte også perfekt engelsk.

Herefter hed det Rusland, spændende og fremmedartet.

I regimets navn er den første forseelse ca. 200 m fremme, der er malet en hvid linie tværs over vejen samt opsat et fuldt stop skilt. Vi er næsten stoppet da vi bliver vinket frem og...hops bliver slæbt tilbage til stop-skiltet, får en masse at vide på russisk, + et bødekrav som bliver mere end halveret efter nogen forhandling... De kunne tale engelsk når de skulle sige dollars og Euro samt skælde ud, det var for i øvrigt de eneste på turen der var usympatiske i en grad som kunne hidse den ellers rolige Jens op. Men man argumenterer ikke meget mod en stor fyr med maskinpistol.

Videre mod St. Petersborg ad veje som er ubeskrivelige hullede i en grad så Poul og Jens oplevede eunuk tilstand for en tid. Vi fik også en bøde mere som blev forhandlet ned, denne gang for at køre for stærkt – fætter BR radaren viste 73km i timen. Det gjorde den stadig da vi kørte igen.

Turen gav også grund til eftertanke, hvad det sociale angår...langs vejen sad ældre mennesker og solgte fødevarer...et udvalg bestående af en pose kartofler eller en pose frugt, med det udvalg kan det kun være af nød.

Vi nåede frem til St. Petersborg ved aftenstid, tankede op fik en kop kaffe, Lennart købte et bykort samt bad tankpasseren finde hotellet på kortet. Det lå selvfølgelig i den nordlige ende af byen og vi befandt os i den sydlige del af denne kun 300 år gamle by med lige under 6 millioner indbyggere.

Vi begyndte at køre, det er en stor by skal jeg hilse og sige, så godt midnat fandt vi det efter at have kørt rundt i myldretiden samt været i små lumre kvarterer hvor beboerne var godt smurt ind i vodka og guldbajere, men meget venlige selv om de næsten støttede sig op ad os under vejvisningen, så på intet tidspunkt følte jeg mig utryg, det er mere utrygt at gå en tur i Jernbanegade i Kolding en lørdag nat.

Til sidst måtte vi dog opgive at finde frem selv, så vi hyrede en taxa til at køre foran, blev indlogeret på vores hotel og kom i seng efter en øl på værelset. Næste morgen opdagede vi at der var mange flere kanaler i byen end vi kunne se på kortet midt om natten – derfor tog vi fejl af en kanal og Neva floden. Havde vi vidst at denne flod var så bred havde vi aldrig taget fejl.

Lørdag 14.8

Vi sov lidt længere end normalt men nåede morgenmad, hvorefter vi gik en tur i byen i området omkring Peter-Paul fæstningen, Blodskirken samt en tur på Nevskij-Prospect. St. Petersborg er en meget smuk og ren by som man kan få dage til at gå med at se. Hvad seværdigheder angår er den yderst interessant.

Turen tilbage til hotel Vyborgskaya foregik med Metroen og der oplevede vi den længste rullende trappe nogen af os har set, ned og ned og med tog hvor skinnerne ikke var bedre end landevejen men hastigheden ikke fejlede noget. Hjemme på hotellet startede vi køretøjerne for en tur rundt i byen til fotografering. Det gik rigtig godt, da vi var opmærksom på diverse huller samt sporvognsskinner og lignende. Flere steder var vejen direkte livsfarlig omkring skinnerne – de var åbne så man kunne få en hel MC støvle ned på hver side – utroligt at vi ikke så nogle sporvogne der afsprede.

Aftensmaden indtog vi på en tyrkisk restaurant med underholdning, det var en god oplevelse der smagte rigtig godt. Derefter gik turen tilbage til hotellet, vi var godt udbrændte da vi gik i seng.

Søndag 15.8

Denne morgen kom vi op til normal tid. Vi dryssede lidt rundt, Poul og Jens fik købt deres souvenirs hos frøken Balalaika med de grønne øjne – det tog lidt tid at løsrive sig og få handlet færdig. Derefter ringede vi til Igor i klub Fort MC St. Petersburg. Drengene ankom til hotellet sammen med Phantoms MC, ankommet fra Togliatti aftenen før, så de var lidt møre.

Lennart tog på sin egen sightseeing.. måske havde han lidt ondt i hovedet efter mødet med Ivan og Igor. Vi andre kørte en rundtur i byen, så de gamle fyrtårne kørte videre rundt om vinterpaladset, gav den lidt rulle langs Neva floden ud til Fort MC's klubhus som var meget spændende. Huset var et nedlagt værksted for jernbanen med masser af plads. De var i gang med at ombygge flere cykler til noget der kan gøre selv en hardcore amerikaner misundelig...det er et helt kapitel for sig.

Hvad der kan skrives om dem ud fra et kort møde er kun venlighed og hjælpsomhed, så det var nogle gode timer vi havde der. Til slut fik vi noget at spise på hotellet, efterfulgt af et par øl på fjerde sal hvor vi til vor store overraskelse også konstaterede at man kan få afslappende behandling som vi venligt afslog, men sig ikke der gøres meget for turisterne i St. Petersburg.

Mandag 16.8

Tidligt op for at pakke knallerten hvorefter turen gik mod Finland. Vi skulle tanke men havde ingen rubler, med 3 dråber tilbage i tanken fik vi hjælp af en chauffør på en turistbus som vekslede så vi kunne købe benzin nok til at nå Vyborg. Her fandt vi en bank, vekslede til rubler for at konstatere at her kunne bruges alle slags penge og visa kort, men ud af landet kom vi ad gode veje og uden problemer. Det er slående at vejene mod Finland er i meget bedre stand end vejene mod Estland. Det samme ser ud til at gælde levestandard. Forskellen er markant, som at komme fra år 1940 til 2000 på en weekend.

Ved grænsen til Finland blev vi først stoppet af et par unge soldater som ville se vores pas, Poul kunne ikke finde sit og det blev ikke bedre af at de skyndte på os. Da han fandt det med rystende hænder grinte soldaterne og tiggede om penge. Herefter skulle Poul opbevare passet i venstre brystlomme så alle vidste hvor det var.

Det gik betydeligt nemmere at komme over her end da vi skulle ind via Estland!!!

Vi kom godt til Helsinki hvor Lennart fandt sin savnede bygning fra Zar Alexander d II, han parkerede flot mellem turisterne. Bagefter fik vi kaffe på havnen hvor der var noget underholdning, Finske Hawaii dansere!!

Efter at have hilst på julemanden gik det videre mod Turku hvor vi skulle med færgen, og for første gang var der lidt problemer med retningen men efter at have kørt lidt rundt var det igen Poul der fik den rigtige færd og vi nåede færgen med Lennart i spidsen – han anede ikke at cyklen kunne køre så hurtigt - man må sige hans hovedpine forsvandt jo længere vi kom væk fra Rusland. Igen ombord, indkvartering, omklædning og op for at se på færgen før vi fik en god middag. Vi sluttede af i baren med et par godnat øl før vi gik til køjs. Der var ellers rige muligheder for at more sig om bord, det er en kæmpefærge med musik, dans, spiritus og hvad deraf følger.

Turen gennem Finland var smuk natur ligesom turen fra St. Petersburg til Vyborg.

Tirsdag 17.8 (Jørgen)

Ankomst Stockholm tidligt om morgenen, kørte med Lennart i front til et punkt med en herlig udsigt over en vågnende storby. Herefter fortsatte vi ud i skærgården til morgenkaffe i hans skønne lille sommerresidens (det er en helt anderledes natur end hjemme).

Så var det farvel til Lennart og tak for en pragtfuld ferietur, og videre mod Danmark i lettere fugtigt føre. Over Øresund, tanke i Helsingør og farvel til Poul vores førsteklases stifinder hele vejen. Videre mod Jylland, nu kunne det ikke gå hurtigt nok hjemad, en enkelt smøgpause ved Storebælt, vinke farvel til Jens vest for Kolding, ind til Vejen en slutbajer på den lokale bodega, hjem i seng.

En oplevelsesrig tur, koncentreret om en lang weekend med 2500-2800 km kørsel.
Phantoms MC har inviteret os til Togliatti næste gang vi kommer til Rusland!!